

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 2To/76/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010084  
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713010084.1

## Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. augusta 2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Rudolfa Ďurtu a JUDr. Jána Bobora, v trestnej veci obžalovaných M. F. a spol., stíhaných pre trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, 3 Tr.zák., formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr.zák., účinného do 1.1.2006, konajúc o odvolaní obžalovaných voči rozsudku Okresného súdu vo Zvolene, sp.zn. 4T 26/2013 z 15.04.2014, takto

### rozhodol:

podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaných M. F. a V. F.  
z a m i e t a .

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene, sp.zn. 4T 26/2013 z 15.04.2014 boli obžalovaní M. F. a V. F. uznaní za vinných zo spolupáchateľstva trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, 3 Tr.zák., č. 140/1961 Zb. v znení platnom a účinnom do 1.1.2006, formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr.zák. , v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr.zák. všetko v znení platnom a účinnom do 1.1.2006 a to za skutok, ktorého sa dopustili tak, že v úmysle získať finančné prostriedky ako nesolventné osoby dňa 09. 09. 2005 vo Zvolene v Slovenskej sporiteľni, a.s., pobočka Zvolen, okres Zvolen, predložili po predchádzajúcej vzájomnej dohode k žiadosti o poskytnutie bezúčelového úveru na sumu 150 000,- Sk falošné potvrdenia o príjme zo závislej činnosti ako aj výplatné lístky a to M. F. ako dlžník doložil potvrdenie od zamestnávateľa a výplatné lístky od spoločnosti NOVATEK, s.r.o., Bratislava, Turbínova 1, IČO: 35 759 658 a V. F. ako spoludlžník potvrdenie a výplatné lístky od zamestnávateľa ATEM, s. r. o., Piešťany, Bratislavská č. 2791, IČO: 31583261, pričom ani M. F. a ani V. F. v uvedených spoločnostiach nepracovali, ale boli v tom čase nezamestnaní, pričom požadovaný úver im poskytnutý nebol, no v prípade jeho poskytnutia by spôsobili týmto spoločným úmyselným konaním škodu pre Slovenskú sporiteľňu, a.s., Suché mýto č. 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00 151 653 vo výške najmenej 150.000,- Sk (4.979,09 €).

Za toto konanie boli obaja obžalovaní teda M. F. a V. F. odsúdení podľa § 250a ods. 3 Tr.zák. účinného do 1.1.2006 na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov u každého zvlášť a zároveň podľa § 58 ods. 1, § 59 ods. 1 Tr.zák. účinného do 1.1.2006 im bol trest odňatia slobody podmienene odložený a určená skúšobná doba v trvaní 12 mesiacov a to tiež u každého obžalovaného zvlášť.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote ako osoby na to oprávnené cestou svojich ustanovených obhajcov podali odvolanie obidvaja obžalovaní.

V odvolaní obž. M. F., ktoré za neho podala jeho obhajkyňa M.. I. H. je mimo iného uvedené aj to, že podľa názoru obžalovaného nie je možné vydedukovať, na základe akých skutočností prvostupňový súd dospel k záveru, že obžalovaný iného uviedol do omylu. V napadnutom rozsudku súd len konštatuje, že mal údajne vypísať v banke žiadosť o poskytnutie úveru vo výške 150 000,-€ ( správne zrejme chcela obhajkyňa uviesť 150 000,-Sk) bez toho, aby súd konkretizoval, ako mal naplniť znaky skutkovej podstaty

trestného činu úverového podvodu, ako mal teda vypísaním žiadosti uviesť iného do omylu v otázke splnenia podmienok.

Naviac je nepochybné, že žiadosť o úver spolu s dokladmi doniesla na pobočku Slovenskej sporiteľne svedkyňa W. a táto skutočnosť nie je sporná. Z. W. sa nevedela vyjadriť k skutočnosti, kto predmetné doklady vypisoval, pričom žiadna osoba jeho ako páchatela neoznačila za osobu, ktorá mala predmetné doklady pre svedkyňu W. zaobstarať a ona ich mala doniesť a predložiť do sporiteľne. Pokiaľ by aj bolo pravdivé tvrdenie svedkyne G., že v uvedenej pobočke Slovenskej sporiteľne obžalovaný vypísal žiadosť o poskytnutie úveru, takéto konanie podľa jeho názoru nenapĺňa znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

V predmetnom konaní podľa obžalovaného nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že doklady o príjme zo závislej činnosti alebo výplatné pásky vypísal, resp. zabezpečil obžalovaný, nebolo preukázané, že na jeho pokyn tak konala iná osoba. Taktiež nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že predmetné doklady na pobočke banky predkladal on, ani že o dokladoch v čase údajného vypisovania žiadosti v banke vedel.

Podľa týchto dôvodov odvolania obžalovaného sa napadnuté rozhodnutie nezakladá na zistenom skutkovom stave a z toho dôvodu ho nemožno považovať za zákonné. Podľa obžalovaného nie je zrejmé konštatovanie súdu, keď považoval za jednoznačne preukázané, že obžalovaný dobre vedel, že žiadosti, ktoré doniesla do Slovenskej sporiteľne svedkyňa W. boli podané za účelom získania úveru v jeho prospech, nie je zrejmé, na základe čoho súd k takémuto záveru dospel. Ďalej prvostupňovému súdu obžalovaný vytyka, že svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil, keďže nesplnil elementárnu povinnosť zistiť skutkový stav, ktorý jasne, úplne a bez akýchkoľvek pochybností by mal preukazovať jeho vinu.

Za daných okolností preto tento záver prvostupňového súdu o jeho vine nie je možné považovať za správny a zákonný a preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a aby obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm.c/ Tr.por. oslobodil.

Z dôvodov odvolania obž.V. F., ktoré za ňu podal jej obhajca O.. T. P. mimo iného vyplýva to, že žiadosť o poskytnutie úveru ona vypísala až potom, ako jej bolo telefonicky oznámené, že majú predschválený stavebný bezúčelový úver na sumu 150 000,-Sk, ktorý im samotná banka ponúkla. Potvrdila to aj svedkyňa G., ktorá uviedla, že sfaľované doklady, ktoré boli predložené banke priniesla svedkyňa W.. Ďalej v tomto odvolaní je uvedené, že zo stany syna obžalovanej bolo povedané, že keď jej a jej manželovi budú z banky volať, tak predložené listiny zo strany banky je potrebné podpísať, pričom čo konkrétne podpísali, uviesť nevedeli.

Ďalej obžalovaná v týchto dôvodoch odvolania uviedla, že nesúhlasí s tvrdením súdu, že nie je jednoznačne preukázané, akým spôsobom sa dostali doklady do rúk svedkyne W., je to podľa jej názoru tvrdenie jej syna, je nemysliteľné, aby mal súd niečo jednoznačne preukázané iba na základe domnienky, pričom táto domnienka nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Nestotožňuje sa ani s názorom okresného súdu, že svedok F. F., teda jej syn, že im nič nepovedal. Tak, ako je to uvedené aj vo výpovedi tohto svedka na hlavnom pojednávaní, povedal jej, že vybaví úver bez dokladovania príjmu a oni sa nemusia o nič starať.

Podľa jej názoru preto súd nemal preukázané, že daného skutku sa obžalovaná skutočne dopustila, dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní neboli dostatočné, s týmito dôkazmi sa prvostupňový súd dostatočne nevysporiadal a preto nemal dostatočný podklad na to, aby vyhlásil odsudzujúci rozsudok. Preto navrhla v konečnom dôsledku, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil.

Na podklade podaného odvolania obžalovaných krajský súd vo veci nariadil termín verejného zasadnutia, na ktoré sa ani jeden z obžalovaných nedostavil, zaslali obaja len prehlásenie, v ktorom žiadali, aby súd vykonal verejné zasadnutie v ich neprítomnosti, čomu keďže na to boli splnené zákonné podmienky, súd vyhovel.

Na verejnom zasadnutí potom obhajcovia obžalovaných zotrvali na dôvodoch svojich odvolaní, ktoré písomne predtým súdu zaslali a navrhli, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a v konečnom dôsledku aby boli obaja obžalovaní spod obžaloby oslobodení.

Naopak, krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí uviedol, že podľa jeho názoru je rozsudok vo všetkých jeho výrokoch správny a zákonný a preto navrhol odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. prejednal uvedenú trestnú vec, preskúmal dôvody odvolania, ako aj napadnutý rozsudok, ako aj všetky výroky, ktoré týmito odvolaniami boli napadnuté a dospel k záveru, že odvolania oboch obžalovaných nie sú dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivito aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaných, prečo neuveril ich obrane, že nevedeli, aké doklady podpisujú.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na viacerých hlavných pojednávaniach a nimi je aj podľa odvolacieho súdu jednoznačne a nepochybné preukázané, že obaja obžalovaní v úmysle spáchať trestný čin spoločným konaním sa dopustili konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k vylákaniu od iného úveru tým, že ho uviedli do omylu splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru a spôsobeniu väčšej škody alebo k získaniu väčšieho prospechu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo, čím spáchali trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, 3 Tr.zák. č. 140/1961 Zb. , spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr.zák. , v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr.zák. č. 140/1961 Zb. v znení platnom a účinnom do 1.1.2006.

Za takéhoto stavu potom správne postupoval okresný súd , keď za takéto konanie obžalovaným uložil aj podmienený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaných, s týmito sa nemohol stotožniť ani odvolací súd.

Je nepochybné , že obaja obžalovaní nepracovali, nemali žiadny príjem, potrebovali peniaze na to, aby mohli zaplatiť dlhy, ktoré mali, súhlasili s tým a dobrovoľne poskytli ich synovi podklady , ktoré tento potreboval pre vybavenie úveru, následne na to, bez ohľadu na to, aké doklady boli predložené svedkyňou W. v Slovenskej sporiteľne, prišli do tejto sporiteľne a podpísali žiadosť o poskytnutie úveru napriek tomu, že si boli vedomí toho, že nikde nepracujú , nemajú podmienky na splácanie peňazí, teda boli uzrozumení s tým, že doklady, ktoré boli inými predložené, nemusia byť pravdivé, bez akýchkoľvek skutočností sa spoliehali na to, že im úver poskytnutý bude, podpísali osobne žiadosti o poskytnutie úveru a tým aj podľa názoru krajského súdu naplnili všetky zákonné znaky žalovaného trestného činu. Okolnosť, ak okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatuje len to, z dôkazov, ktoré predtým na ďalších stranách rozviedol vyplýva, že sa obžalovaní dopustili trestnej činnosti , neznamená, že konanie obžalovaných sa nemôže postihnúť podľa trestno-právnych predpisov Slovenskej republiky.

Za týchto okolností potom ani krajský súd nemohol rozhodnúť inak, ako zamietnuť odvolanie obžalovaných ako nedôvodné, keďže z predmetného trestného spisu jednoznačne vyplývalo, že obaja obžalovaní sa spoločným konaním formou v štádiu pokusu dopustili trestnej činnosti tak, ako im ju kládol za vinu okresný prokurátor.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.